22/07/2020

Η ευλογία και ευθύνη των, ανά τους αιώνες, μαθητών του Χριστού

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Την Κυριακή 19 Ιουλίου 2020, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος λειτούργησε και κήρυξε στον ιερό ναό Αγίου Μηνά στο Δήμο Γερίου. Στη Θεία Λειτουργία έλαβαν μέρος οι Ιερείς της Ενορίας, Πρωτ. π. Παναγιώτης Κώστα, Οικον. π. Δημήτριος Παπαντώνη και Οικον. π. Γαβριήλ Γαβριήλ και ο Διάκονος π. Ανδρέας Ματέι.

Ο Θεοφιλέστατος κήρυξε το θείο λόγο με κυρίαρχη αναφορά στο λόγο του Κυρίου ότι «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε΄, 14), σύμφωνα με την ευαγγελική περικοπή.

Ο Μέγας Αρχιερέας Χριστός οριοθετεί τη σχέση των μαθητών μαζί Του, μεταξύ τους και ανάμεσα στους ανθρώπους: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε΄,

14).

Αυτή η τοποθέτηση του Φωτοδότη Χριστού δηλώνει την αλήθεια και την αξία που ενδύονται πνευματικά οι πιστοί Χριστιανοί ανά τους αιώνες, με την αποφασιστική και ελεύθερη είσοδό τους στη ζωή της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Επιπρόσθετα, κατανοείται η αλήθεια αυτή της προτροπής του Φωτοδότη Ιησού Χριστού, μέσα από τη διατύπωση του Χριστολογικού δόγματος δια του όρου Πίστεως της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, της οποίας τιμήσαμε αυτή την Κυριακή, με σχετικά τροπάρια της ακολουθίας, τους Θεοφόρους Πατέρες που τη συγκρότησαν στη Χαλκηδόνα το 451 μ.Χ.: «*Ἀκολουθώντας λοιπὸν τοὺς ἁγίους Πατέρες, ἀπὸ συμφώνου ὅλοι μας διακηρύττουμε τὴν ὁμολογία ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἕνας καὶ μόνον Υἱός, ὁ ἴδιος τέλειος ὡς πρὸς τὴ Θεότητά του, καὶ ὁ ἴδιος τέλειος ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητά Του, πραγματικὰ Θεὸς καὶ πραγματικὰ ὁ ἴδιος Ἄνθρωπος μὲ λογικὴ ψυχὴ καὶ σῶμα, ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα κατὰ τὴ Θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ὁ ἴδιος μὲ ἐμᾶς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, σὲ ὅλα ὅμοιός μας χωρὶς τὴν ἁμαρτία· ὁμολογοῦμε ἐπίσης ὅτι ἀφενὸς ἔχει γεννηθεῖ πρὶν ἀπὸ τὸν χρόνο ἀπὸ τὸν Πατέρα κατὰ τὴ Θεότητα, ἀφετέρου στὶς πρόσφατες ἡμέρες ὁ ἴδιος γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία τὴ Θεοτόκο κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα γιὰ χάρη μας καὶ γιὰ τὴ σωτηρία μας, ἕνας καὶ ἴδιος Χριστός, Υἱός, Κύριος, Μονογενής, ὁ ὁποῖος φανερώθηκε σὲ δύο φύσεις ἑνωμένες μεταξύ τους κατὰ τρόπο ἀσύγχυτο, ἄτρεπτο, ἀδιαίρετο, ἀχώριστο, καὶ ἀπὸ τὴν ἕνωση αὐτὴ καμία διαφορὰ τῶν φύσεων δὲν καταργήθηκε ἐξαιτίας τῆς ἑνώσεως, ἀλλὰ μᾶλλον διασώθηκε ἡ ἰδιότητα καθεμιᾶς φύσεως, καὶ καθεμιὰ ἀπὸ αὐτὲς συναντᾶ τὴν ἄλλη σὲ ἕνα πρόσωπο καὶ μία ὑπόσταση, χωρὶς νὰ χωρίζονται σὲ δύο πρόσωπα ἢ νὰ διαιροῦνται, ἀλλὰ νὰ παραμένει ἕνας καὶ ὁ ἴδιος Μονογενὴς Υἱός, Θεὸς Λόγος, Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως δι᾽ ἀποκαλύψεως οἱ Προφῆτες δίδαξαν καὶ ὁ ποιὸς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ἀποκάλυψε καὶ τὸ Σύμβολο τῶν Πατέρων μᾶς παρέδωσε* ».

Είμαστε φωτισμένοι και χαριτωμένοι, όταν ενεργοποιούμε τις δωρεές του Θεού που λάβαμε από την είσοδό μας στην Εκκλησία μέσω των αγιαστικών πράξεών της (Άγιο Βάπτισμα, Άγιο Χρίσμα, συχνή συμμετοχή στη θεία μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων κ.ά.). Ο Χριστός προαναγγέλει την ευθύνη της αποστολής των μιμητών Του, ήτοι των μαθητών Του: «οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. ε΄, 16).

Οι Απόστολοι και οι ανά τους αιώνες επόμενοι αυτών, έως το τέλος της ιστορίας, δηλαδή όλοι οι πιστοί, το Πλήρωμα της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας, καλούμαστε να είμαστε φωτεινοί και να φωτίζεται ο κόσμος δια των καλών μας έργων, αποφάσεων, κινήτρων και κινήσεων, ώστε να δοξολογεί τον Πανάγιο Τριαδικό Θεό. Χρειάζεται από μέρους μας κόπος και θυσίες, έχοντας επίγνωση ότι όλα απορρέουν από το Σωτήρα Χριστό, το μόνο Τέλειο και Αναμάρτητο.

Ήδη, αναφέραμε στον όρο Πίστεως: «διακηρύττουμε τὴν ὁμολογία ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἕνας καὶ μόνον Υἱός, ὁ ἴδιος τέλειος ὡς πρὸς τὴ Θεότητά του, καὶ ὁ ἴδιος τέλειος ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητά Του, πραγματικὰ Θεὸς καὶ πραγματικὰ ὁ ἴδιος Ἄνθρωπος μὲ λογικὴ ψυχὴ καὶ σῶμα, ὁμοούσιος μὲ τὸν

Πατέρα κατὰ τὴ Θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ὁ ἴδιος μὲ ἐμᾶς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ...».

Οι δύο φύσεις ενώθηκαν στο πρόσωπο του Θεανθρώπου: «φανερώθηκε σὲ δύο φύσεις ἑνωμένες μεταξύ τους κατὰ τρόπο ἀσύγχυτο, ἄτρεπτο, ἀδιαίρετο, ἀχώριστο, καὶ ἀπὸ τὴν ἕνωση αὐτὴ καμία διαφορὰ τῶν φύσεων δὲν καταργήθηκε ἐξαιτίας τῆς ἑνώσεως, ἀλλὰ μᾶλλον διασώθηκε ἡ ἰδιότητα καθεμιᾶς φύσεως, καὶ καθεμιὰ ἀπὸ αὐτὲς συναντᾶ τὴν ἄλλη σὲ ἕνα πρόσωπο καὶ μία ὑπόσταση, χωρὶς νὰ χωρίζονται σὲ δύο πρόσωπα ἢ νὰ διαιροῦνται, ἀλλὰ νὰ παραμένει ἕνας καὶ ὁ ἴδιος Μονογενὴς Υἱός, Θεὸς Λόγος, Κύριος Ἰησοῦς Χριστός».

Μετά από τις επισημάνσεις αυτές, ο Επίσκοπος κατέληξε ότι αρκεί εμείς να πιστεύουμε ορθά, να έχουμε την καλή διάθεση και τις τυχόν ελλείψεις μας, ως άνθρωποι με ελλειματικότητες, τις συμπληρώνει η χάρις του Θεού. Αυτό συμβαίνει πάντοτε για την ωφέλεια τη δική μας και των αδελφών μας, δηλ. του κάθε ανθρώπου, οι όποιοι θα πρέπει να φωτίζονται στον καθημερινό βίο και ταυτόχρονα με επίγνωση να δοξάζουν το Θεό ένεκα της δικής Του αγάπης και φωτεινής προσφοράς.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, τελέστηκαν μνημόσυνα για όλους όσοι αγωνίστηκαν ηρωικά, με πίστη στο Θεό και αγάπη για την πατρίδα, αντιστεκόμενοι με αξιοπρέπεια και Ελληνική ψυχή απέναντι στη μανία του Τούρκου εισβολέα το καλοκαίρι του 1974.

Κείμενο: *Ανδρέας Κοσιάρης*